

zaaknummer 2012T882

5 maart 2015

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) de volgende beslissing inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klagster,
juridisch adviseur: mr. M.A.J. Kubatsch, advocaat te Utrecht.

tegen:

[naam],
overige gegevens vooralsnog onbekend,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
in de periode 1972-1975 werkzaam als arbeidstherapeut bij [instelling]
te [plaats].

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 3 juli 2014.

Naar aanleiding van het klaagschrift heeft de voorzitter van de Klachtencommissie op grond van artikel 12 van de Procedure besloten een nader onderzoek te doen instellen naar de Stichting [naam] te [plaats]. Hiertoe is de bijzonder griffier van de Klachtencommissie, mevrouw J.S. Oude Breuil, aangewezen om onderzoek te doen naar de statuten van de Stichting [naam] zoals deze golden in de periode 1972-1975.

Op 22 augustus 2014 heeft mevrouw Oude Breuil een rapport over haar bevindingen opgemaakt. Dit rapport is ter kennisgeving gezonden aan klagster en haar juridisch adviseur.

Op 22 september 2014 heeft mr. Kubatsch de opmerkingen van klagster middels een mailbericht aan de Klachtencommissie kenbaar gemaakt.

Op 29 januari 2015 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klaagster en haar juridisch adviseur, mr. Kubatsch, zijn verschenen en hebben hun standpunt toegelicht.

2. Beoordeling van de bevoegdheid van de Klachtencommissie.

Namens klagster is aangevoerd dat aangeklaagde destijds in dienst was van de Stichting [naam] te [plaats]. Als werkgever is de Stichting aansprakelijk voor het handelen van haar werknemer. De Stichting [naam] was blijkens het briefhoofd een 'rooms-katholiek psychiatrisch ziekenhuis'. Deze tenaamstelling verwijst naar de achtergrond en signatuur van de organisatie en derhalve valt het handelen van aangeklaagde onder de Procedure.

Daarnaast betoogt klagster dat uit de statuten van de stichting blijkt dat een van de bestuursleden van de stichting een rooms-katholieke priester is die door het bestuur benoemd wordt in overleg met de Aartsbisschop van Utrecht. Daarnaast wordt in de statuten bepaald dat indien het bestuur een besluit neemt in strijd met de christelijke beginselen voornoemd bestuurslid zich kan verzetten tegen de uitvoering van dit besluit.

Tenslotte volgt uit de statuten dat in geval van een blijvend meningsverschil het bestuur een beroep heeft op de aartsbisschop van Utrecht 'aan wiens beslissing het bestuur gebonden is'.

Klagster betoogt dat uit het voorgaande volgt dat de Stichting [naam] een kerkelijke instelling is, althans een instelling met een sterk kerkelijke instelling.

Tenslotte betoogt klagster dat de gedachtegang achter het instellen van de Procedure is geweest dat er een mate van genoegdoening kan volgen. In geval van twijfel zal het oordeel derhalve in het voordeel van klagster moeten uitvallen.

Naar het oordeel van de Klachtencommissie faalt het vorenstaande betoog en wel om de volgende redenen:

De Stichting [naam] beoogt, volgens artikel 1 van de toepasselijke statuten een algemeen maatschappelijk belang en stelt zich ten doel om met inachtneming van de christelijke beginselen geestelijk gestoorden te behandelen.

De bevoegdheid van de Klachtencommissie om de klacht van klagster te behandelen hangt ingevolge artikel 1.1, aanhef en onder a, van de Procedure in de eerste plaats af van de vraag of de Stichting [naam] een in Nederland gevestigde publieke of private rechtspersoon is, zoals geregeld in het Reglement voor het R.K. Kerkgenootschap.

Volgens artikel 1 van dit Reglement omvat het R.K. Kerkgenootschap alle instellingen die onder het gezag van de bevoegde kerkelijke overheid de uitoefening van de rooms-katholieke godsdienst ten doel hebben en voorts die instellingen die de publieke eredienst of de christelijke leer bevorderen, of andere werken van apostolaat, namelijk initiatieven van evangelisatie, werken van vroomheid of caritas, beoefenen en die de tijdelijke orde met christelijke geest bezielen.

Volgens artikel VII van het Reglement, zoals dat luidde ten tijde van het door klagster gestelde misbruik, behoren niet tot het R.K. Kerkgenootschap instellingen, verenigingen en stichtingen die de uitoefening van de RK godsdienst ten doel hebben indien zij niet door de Bisschop van het diocees waarin zij gevestigd zijn, als zodanig wettig zijn erkend. Voor een dergelijke erkenning is een kerkrechtelijk decreet (besluit) vereist van de (diocesane) bisschop dat moet zijn gericht op het uitdrukkelijk verlenen van die status. Van een dergelijk decreet met betrekking tot de Stichting [naam] is niet gebleken.

Voorts kan uit de ten tijde van belang van toepassing zijnde statuten van die Stichting niet worden afgeleid dat gelijkstelling daarvan met een kerkelijke instelling in de zin van de Procedure gerechtvaardigd is. Het bestuur van de stichting wordt niet benoemd door een kerkelijke instelling. Artikel 9 van de toepasselijke statuten vermeldt dat een rooms-katholiek priester lid is van het bestuur, dat ten minste uit vijf en ten hoogste uit negen leden bestaat. Dit lid kan zich verzetten tegen een bestuursbesluit dat hij in strijd acht met de christelijke beginselen. Bij blijvend verschil van mening daaromtrent beslist de bisschop. Gezien deze beperking tot besluiten die in strijd worden geacht met de christelijke beginselen kan naar het oordeel van de Klachtencommissie niet gesproken worden van een overheersende invloed van een kerkelijke instelling op het bestuur van de Stichting [naam]. Reeds op grond van het

zojuist overwogene is de Klachtencommissie niet bevoegd om over de klacht van klagster een advies uit te brengen.

De commissie komt derhalve niet toe aan de vraag of zij bevoegd is op die klacht te beslissen met het oog op artikel 1.2 van de Procedure, ingevolge welke bepaling vereist is dat het seksueel misbruik door aangeklaagde is gepleegd tijdens de vervulling van een kerkelijke functie.

3. De beslissing

De Klachtencommissie verklaart zich onbevoegd.

Deze beslissing is genomen op 5 maart 2015 door mr. T.F.A.M. Hoogenboom, voorzitter, drs. A.A.M. Oostveen en W.M. Veltman-Breddels, bijgestaan door mr. M. Braspenning-Groeneveld, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.